

Kayıp Yazar 7

– Lütuf VELİ · 20 Haziran 2011

Aylin istediğini almanın rahatıyla bu gizli bölmeden çıkarken gülümsüyordu.Lütfi ise çıldıracak gibiydi.Gerek kapalı kalmanın gerekse bir oyunun parçası olmanın huzursuzluğu delirtecek gibiydi onu.

Evinden,yuvasından ayrı geçen yedi ay ve bu süre içerisinde söylenen onlarca yalan.Ailesi onun Azerbaycan`da bir iş takibi için bulunduğunu sanıyordu.Eşi son zamanlarda ondaki değişiklikten bir şeyler sezinemeye başlasa da,ihtimal vermiyordu onun kendine ihanet edebileceğine...Kızı şuh bir güzel olmuş,mahallenin delikanlılarının yüreğini hoplatıyordu.Hiçbirine dönüp bakmıyor adeta çıldırtıyordu delikanlıları.O geçerken caddeden ,sokaktan tüm gençler onu görebilmek için yarış halindeydi.Uzaktan gören biri bu telaşeyi farkedebilirdi.

Oğlu bir erkek güzeli olmuş çıkmıştı.Pek çok genç kızın yüreğini hoplatıyordu da hiçbirinin farkında değildi.Çok uzaklarda bir kankisi vardı,gözleri ondan başkasını görmüyordu.İnternet delisiydi bir de...Sabahlara kadar oyun oynasa doymaz ,uykusunun arasında da oyuna devam ederdi.Bunca net hastası olmasına rağmen okul yaşamında da hayli başarılı bir görünümü vardı.

Anneleri hayat hengamesinde iki çocuğunun geleceğini düşünmekten psikolojik bunalıma düşmüştü adeta bir de kocasının yanında olmaması tüm sıkıntıları yalnız göğüslemesi ağır geliyordu artık.Tam da bunları düşünürken eşinin telefonuyla kendine geldi Selma Hanım,gözlerinin içi gülüyordu ona alo derken.

-Canım,bir tanem...nasılmış bakalım.

-Sağolasın aşkım,nasıl olayım çocuklarla ,sıkıntılıyla uğraşıp duruyorum.Sen gittin uzaklara beni bunlarla başbaşa bıraktın.

-Haklısın aşkım haklısın da ,görev icabı burdayım.Herm sık dişini az kaldı belki bu ayın sonuna ,en geç eylülün on beşine ordayım...

Bu konuşma özlem sitem ve yer yer de aşk nameleriyle bitmiş Lütfi konuşmasını bitirdiğinde Aylin gizli bölmeden çıkmış konuşmasının bitmesini bekliyordu.Konuşma henüz bitmişti ki sert bir tavırla,

-Karın mıydı konuştuğun...Maşallah hem onu hem beni idare etmesini başarıyorsun.

Kızgın olduğu konuşmasından,hareketlerinden belli oluyordu.Aylin kızdığına renkten renge girer ,titrer ve de saçlarıyla sıkça oynardı...yine aynı hareketleri yapmaya başlamış dahası bu kez konuşmasıyla da kızgınlığını aşkar etmişti.Lütfi önce onu yatıştırmaya gayret gösterdi ,titreyen ellerinden tutup kendine çekti sonra dudağına sıcak bir buse kondurdu.Biliyordu ki Aylin`in ilacı buydu,ardından saatlerce süren aşk oyunu gelecekti.Öyle de oldu.Aylin bu tapınaktan çıkarken gecenin üçü olmuştu.Özellikle bu gizli mabede girerken giriş ve çıkışların ya çok erken ya da çok geç olmasına dikkat ediyordu ki görülme ve yakalanma riskini sifıra indirmek amaçlı...

Bu sabah gazete patronunu da ikna etmişti, yazdığını iddia ettiği romanın bölüm bölüm tefrika edilmesine.Patron da beğenmişti bu aşk hikayesini,oldukça cesur ve özgürce yaşanan bir aşk vardı özünde...Aylin çok mutluydu hikayesini büyük bir gazetenin tefrika etmesinden dolayı bu gazete ulusalın belki de en yüksek trajlı gazetesiydi...Tüm Türkiye`nin tanıdığı bir yazar olmak adına yıllar süren çabası küçük bir sahtekarlıkla da olsa gerçekleşiyordu artık.Hikayede Korhan`ın izlerini silmek de hayli zordu...adam yazdığı hikayede bölümler arasında adeta bu hikayeyi yazan Korhan dercesine uslu ve imgeler kullanıyordu.Bunları yok etmek için günlerce uğraşmıştı Aylin hikaye tefrika edilmeden önce